

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH**
Jan Nowak

Warszawa, 5 października 2023 r.

ZSPU.440.707.2019.AZ.I

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej przetwarzania przez Kancelarię Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Warszawie przy ul. Wiejskiej 2/4/6, danych osobowych sędziów zawartych w wykazach sędziów popierających zgłoszenia kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych

umarza postępowanie.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwany dalej Prezesem UODO, wszczął z urzędu postępowanie w sprawie dotyczącej przetwarzania przez Kancelarię Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Warszawie przy ul. Wiejskiej 2/4/6, zwaną dalej Kancelarią, danych osobowych sędziów zawartych w wykazach sędziów popierających zgłoszenia kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa.

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2019 r. (znak: ZSPU.440.707.2019.AZ.I) Prezes UODO zobowiązał Kancelarię do ograniczenia przetwarzania danych osobowych sędziów zawartych w wykazach sędziów popierających zgłoszenia kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa, poprzez nakazanie powstrzymania się od ich upubliczniania oraz udostępniania w jakiegokolwiek formie innym podmiotom do czasu wydania decyzji kończącej postępowanie w niniejszej sprawie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, zwany dalej również WSA, wyrokiem z dnia 24 stycznia 2020 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 1927/19, uchylił zaskarżone ww. postanowienie Prezesa UODO. WSA w ww. wyroku stwierdził w szczególności, iż cyt.: „(...) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, nie tylko wydając zaskarżone postanowienie zabezpieczające z dnia 29 lipca 2019 r., ale w ogóle wszczynając z urzędu w dniu 29 lipca 2019 r. postępowanie wobec Kancelarii Sejmu RP w sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych sędziów zawartych w wykazie sędziów popierających zgłoszenia kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa - pomimo wydania wyroku NSA z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt I OSK 4282/18 - dopuścił się jednoznacznego naruszenia przepisów prawa Unii

Europejskiej, w tym w szczególności przepisów art. 86 RODO w związku z art. 6 ust. 1 lit. c i e RODO (...)

Od powyższego wyroku WSA, Prezes UODO w dniu 12 marca 2020 r. wniósł skargę kasacyjną.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2023 r. (sygn. akt III OSK 2991/21) oddalił ww. skargę kasacyjną. NSA w uzasadnieniu ww. wyroku stwierdził w szczególności cyt.: „(...) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29 sierpnia 2018 r., jak i NSA oddalając skargę kasacyjną na ten wyrok, dokonali wiążącej interpretacji przepisów prawa jednoznacznie przesądzając, że dane osobowe sędziów, którzy podpisali listy poparcia do KRS nie podlegają (z wyjątkiem numeru PESEL) ochronie na postawie RODO i powinny one zostać udostępnione w trybie u.d.i.p. Sądy administracyjne zajęły zatem stanowisko nie tylko w kwestii stosowania ustawy o dostępie do informacji publicznej, ale również przepisów o ochronie danych osobowych. Powyższe stanowisko zgodnie z treścią art. 170 P.p.s.a. wiąże wszystkie organy państwowe, a więc również Prezesa UODO (...). NSA wskazał w ww. wyroku także cyt.: „(...) wobec jednoznacznie brzmiących orzeczeń WSA i NSA w sprawie nie zaistniała żadna z przesłanek pozwalających Prezesowi UODO na podjęcie działań zmierzających do ochrony danych osobowych (...)”.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, zwany dalej również Prezesem UODO, ustalił następujący stan faktyczny.

1. W dniu 25 stycznia 2018 r. Pani Kamila Gasiuk-Pihowicz złożyła do Marszałka Sejmu RP wnioski o udostępnienie informacji publicznej w postaci załączników do zgłoszeń kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa, tj. wykazów obywateli popierających dane zgłoszenie i/lub wykazu sędziów popierających dane zgłoszenie. W wyniku rozpatrzenia powyższego wniosku Pani Kamili Gasiuk-Pihowicz, Szef Kancelarii Sejmu RP odmówił udostępnienia informacji publicznej dotyczącej załączników do zgłoszeń kandydatów na członków Krajowej Rady Sądownictwa, zarówno w zakresie wykazów obywateli, jak też wykazów sędziów popierających zgłoszenia. Następnie, w wyniku rozpatrzenia skargi Pani Kamili Gasiuk-Pihowicz, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2018 r., sygn. akt II SA/Wa 484/18, uchylił zaskarżoną decyzję Szefa Kancelarii Sejmu RP w części odmawiającej udostępnienia załączników do zgłoszeń kandydatów na członków Krajowej Rady Sądownictwa obejmujących wykazy sędziów popierających zgłoszenia. Od wskazanego powyżej wyroku WSA w Warszawie, Szef Kancelarii Sejmu RP wniósł skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. W wyniku rozpoznania powyższej skargi kasacyjnej Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt I OSK 4282/18, oddalił skargę kasacyjną Szefa Kancelarii Sejmu RP, co skutkowało uprawomocnieniem się wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2018 r. – uzasadnienie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 stycznia 2020 r. (sygn. akt II SA/Wa 1927/19) – w aktach sprawy.

2. W dniu 14 lutego 2020 r. Kancelaria opublikowała na stronie internetowej Sejmu zgłoszenia sędziów-kandydatów do KRS i listy sędziów, którzy udzielili im poparcia - <https://www.sejm.gov.pl/sejm9.nsf/page.xsp/krs>, <https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/page.xsp/krs1>, <https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/page.xsp/krs2>.
3. Jak oświadczyła Kancelaria w toku niniejszego postępowania cyt.: „(...) przed dniem 14 lutego 2020 r. Kancelaria Sejmu nie udostępniała danych osobowych sędziów zawartych w wykazach sędziów popierających zgłoszenia kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa. W dniu 14 lutego 2020 r. dane te [z wyłączeniem numerów PESEL] zostały udostępnione przez Kancelarię Sejmu w Systemie Informacyjnym Sejmu [www.sejm.gov.pl] w związku z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 stycznia 2020 r. [sygn. akt II SA/Wa 1927/19] uchylającym postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych z dnia 29 lipca 2019 r. znak: ZSPU.440.707.2019.AZ.I, oraz w związku z treścią art. 152 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. — Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (...)” – pismo Kancelarii z dnia 2 marca 2020 r. do UODO – w aktach sprawy.

W związku z powyższym Prezes UODO, zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 4.03.2021, str. 35), zwanego dalej RODO, bez uszczerbku dla innych zadań określonych na mocy niniejszego rozporządzenia każdy organ nadzorczy na swoim terytorium monitoruje i egzekwuje stosowanie niniejszego rozporządzenia. Uprawnienia naprawcze przysługujące organowi nadzorczemu w wypadku stwierdzenia naruszenia przepisów RODO statuuje art. 58 ust. 2 lit. a) do j) RODO. Przepis ten przewiduje w szczególności wydawanie przez Prezesa UODO ostrzeżeń administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu dotyczących możliwości naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia poprzez planowane operacje przetwarzania (lit. a); udzielanie upomnień administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia przez operacje przetwarzania (lit. b); nakazanie administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu dostosowania operacji przetwarzania do przepisów niniejszego rozporządzenia, a w stosownych przypadkach wskazanie sposobu i terminu (lit. d); wprowadzanie czasowego lub całkowitego ograniczenia przetwarzania, w tym zakazu przetwarzania (lit. f); zastosowanie, oprócz lub zamiast środków, o których mowa w niniejszym ustępie, administracyjnej kary pieniężnej na mocy art. 83, zależnie od okoliczności konkretnej sprawy (lit. i).

Zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781), zwanej dalej uodo, ustawa określa postępowanie w sprawie naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych.

Stosownie do art. 60 uodo Prezes UODO prowadzi postępowanie w sprawie naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych.

Z powyższego wynika zatem, iż postępowanie prowadzone przez Prezesa UODO ma na celu ustalenie czy w sprawie doszło do naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, a w razie stwierdzenia tego naruszenia, skorzystanie z uprawnień naprawczych. Ocena dokonywana przez Prezesa UODO służy zatem zbadaniu zasadności skorzystania przez niego jako organ nadzorczy z uprawnień naprawczych, o których mowa w art. 58 ust. 2 RODO.

Jednocześnie wskazania wymaga, iż zgodnie z art. 153 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm.), zwanej dalej ppsa, ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, a także sądy, chyba że przepisy prawa uległy zmianie.

Postanowienia art. 153 ppsa oznaczają, że orzeczenie sądu administracyjnego wywiera skutki wykraczające poza zakres postępowania sądownoadministracyjnego, w którym zostało wydane, oraz poza zakres postępowania administracyjnego, w którym zostało wydane zaskarżone rozstrzygnięcie. Zasięgiem jego oddziaływania objęte zostają również wszystkie przyszłe – ewentualne – postępowania administracyjne i sądownoadministracyjne dotyczące danej sprawy administracyjnej. Przepis art. 153 ma charakter bezwzględnie obowiązujący, wobec czego ani organ administracji publicznej, ani sąd administracyjny orzekając ponownie w tej samej sprawie, nie mogą pominąć oceny prawnej wyrażonej wcześniej w orzeczeniu, gdyż ocena ta wiąże ich w sprawie. Niezastosowanie się przez organ administracji publicznej przy ponownym wydaniu decyzji (bądź innego aktu czy czynności) do oceny prawnej wyrażonej przez sąd w wyroku, narusza zasadę związania organu oceną prawną i oznacza, że podjęty akt lub czynność są wadliwe. W orzecznictwie NSA na ogół zgodnie przyjmuje się, że naruszenie przez organy administracyjne zasady związania oceną prawną wyrażoną w wyroku sądu powoduje konieczność uchylecia zaskarżonej decyzji (bądź innego aktu czy czynności) (por. T. Woś [w:] H. Knysiak-Sudyka, M. Romańska, T. Woś, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, wyd. VI, Warszawa 2016, art. 153, Opublikowano: WK 2016).

WSA w ww. wyroku z dnia 24 stycznia 2020 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 1927/19, stwierdził cyt.: „(...) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, nie tylko wydając zaskarżone postanowienie zabezpieczające z dnia 29 lipca 2019 r., ale w ogóle wszczynając z urzędu w dniu 29 lipca 2019 r. postępowanie wobec Kancelarii Sejmu RP w sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych sędziów zawartych w wykazie sędziów popierających zgłoszenia kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa - pomimo wydania wyroku NSA z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt I OSK 4282/18 - dopuścił się jednoznacznego naruszenia przepisów prawa Unii Europejskiej (...)", co oznacza, że w ocenie WSA Prezes UODO w ogóle nie powinien wszczynać postępowania w niniejszej sprawie. Z kolei NSA wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2023 r. (sygn. akt III OSK 2991/21) oddalił skargę kasacyjną Prezesa UODO od ww. wyroku WSA, więc powyższe stanowisko WSA podtrzymał.

Jeżeli zatem Prezes UODO nie mógł wszcząć postępowania w niniejszej sprawie, to wobec związania wyrokiem WSA i NSA w niniejszej sprawie, wszczęte postępowanie jest obowiązany umorzyć.

W tej sytuacji niniejsze postępowanie podlega umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), zwanej dalej Kpa, wobec jego bezprzedmiotowości. Zgodnie z art. 105 § 1 Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części. Brzmienie powołanej regulacji nie pozostawia wątpliwości, iż w razie stwierdzenia bezprzedmiotowości postępowania organ prowadzący to postępowanie obligatoryjnie je umarza. Jednocześnie w literaturze przedmiotu wskazuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” 7 wydanie Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 485). Ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Jakkolwiek Prezes UODO jest związany ww. wyrokiem NSA, zauważyć jednak należy, że jego uzasadnienie zawiera sporo błędów merytorycznych i daleko odbiega od standardów jakim powinny odpowiadać orzeczenia tego sądu jako najwyższego w hierarchii sądownictwa administracyjnego w Polsce. Sama już ocena zawarta w ww. wyroku jakoby Prezes UODO wydając ww. postanowienie naruszył art. 170 ppsa nie została w sposób rzetelny i rzeczowy uzasadniona. W szczególności NSA w żaden sposób nie odniósł się do przedstawionej przez Prezesa UODO w skardze kasacyjnej argumentacji o braku związania wyrokiem NSA z dnia 28 czerwca 2019 r. (sygn. akt I OSK 4282/18), oddalającym skargę kasacyjną Szefa Kancelarii Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2018 r. (sygn. akt II SA/Wa 484/18), w której wskazano na brak związania z uwagi na inny przedmiot prowadzonego przez Prezesa UODO postępowania aniżeli postępowania prowadzonego przez wskazane sądy, uczestnictwo w nim innych podmiotów, a przede wszystkim zastosowanie innych przepisów prawa, a także zmianę przepisów prawa mających zastosowanie w sprawie, tj. uchylenie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 ze zm.) i wejście w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 4.03.2021, str. 35), zwanego dalej RODO.

Ponadto NSA w uzasadnieniu wyroku odnosząc się do naruszenia przez Prezesa UODO zasady związania wyrokiem sądu administracyjnego zawarł nieprawdziwe twierdzenie, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29 sierpnia 2018 r., jak i NSA oddalając skargę kasacyjną na ten wyrok, dokonali wiążącej interpretacji przepisów prawa jednoznacznie przesądzając, że dane osobowe sędziów, którzy podpisali listy poparcia do KRS nie podlegają - z wyjątkiem numeru PESEL - ochronie na podstawie RODO. W powołanych przez Sąd wyrokach WSA w Warszawie i NSA brak jest bowiem jakichkolwiek rozważań dotyczących zgodności udostępnienia danych osobowych z przepisami RODO, gdyż przez ww. sądy nie była oceniana kwestia udostępnienia ww. danych osobowych pod kątem zgodności z RODO, bowiem decyzja Kancelarii Sejmu w przedmiocie informacji publicznej, której legalność oceniał WSA, została wydana przed wejściem w życie RODO.

NSA w ww. wyroku stwierdził również, że WSA w Warszawie nie naruszył art. 134 § 1 ppsa jako związany „granicami sprawy”, a nie wyłącznie „granicami skargi”. Tymczasem przedmiotem postępowania (a zatem „granicą sprawy”) przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie była wyłącznie kontrola pod względem zgodności z prawem wydanego przez Prezesa UODO postanowienia z dnia 29 lipca 2019 r. zobowiązującego Kancelarię Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej do ograniczenia przetwarzania danych osobowych sędziów zawartych w wykazach sędziów popierających zgłoszenia kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa, a WSA w zaskarżonym wyroku odniósł się do kwestii wszczęcia przez organ postępowania z urzędu wobec Kancelarii oraz dokonał oceny istnienia podstaw prawnych udostępnienia przez Kancelarię danych osobowych tych sędziów, co NSA uznał za uprawnione. Tym samym NSA orzekł wbrew ugruntowanemu orzecznictwu sądów administracyjnych (np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 24 kwietnia 2020 r., sygn. akt I SA/Lu 36/20, w którym ww. Sąd stwierdził, że sąd, formułując oceny co do zgodności z prawem działań organów administracji publicznej, nie może wyjść poza podmiotowy i przedmiotowy zakres wyznaczony treścią zaskarżonego aktu. W sytuacji, gdy przedmiotem zaskarżonego postanowienia jest wyłącznie umorzenie postępowania egzekucyjnego, sąd jest uprawniony do wyrażenia ocen prawnych tylko w tym zakresie i nie może w niniejszej sprawie zajmować stanowiska co do zgodności z prawem wszczęcia przedmiotowego postępowania egzekucyjnego lub zastosowania w nim środka egzekucyjnego).

Wskazać także należy, że w ww. wyroku NSA, również nie odnosząc się do szerokiej argumentacji Prezesa UODO co do naruszenia przez WSA art. 86 RODO, lakonicznie, bez żadnego rzetelnego uzasadnienia, stwierdził, iż WSA w Warszawie nie naruszył art. 86 RODO, ponieważ nie wyraził poglądu, że w świetle ww. przepisu w ogóle przepisy RODO nie mają zastosowania do osób pełniących funkcje publiczne, a jedynie wskazał, iż RODO nie stoi na przeszkodzie, aby stosować krajowe przepisy o udostępnieniu informacji publicznej. Tymczasem twierdzenie, że RODO nie stoi na przeszkodzie, aby stosować krajowe przepisy o udostępnieniu informacji publicznej jest chybione z tego względu, że przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902), zwanej dalej udip, nie zostały dostosowane do wymogów RODO, tak jak dostosowane zostały przepisy ponad 160

ustaw, dlatego też przepisy udip jako sprzeczne z RODO nie mogą być samodzielnie stosowane w przypadku udostępniania danych osobowych stanowiących informację publiczną, lecz udostępnianie takich danych może nastąpić wyłącznie po spełnieniu przesłanek z art. 6 ust. 1 RODO. Pogląd taki zaprezentowany został również we wniosku I Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2021 r. skierowanym do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją RP m. in. art. 5 ust. 2 i ust. 3 udip (sygn. akt K 1/21).

NSA w wyroku stwierdził ponadto jakoby postępowanie Prezesa UODO było również sprzeczne z art. 55 ust. 3 RODO, który wprost zabrania organom nadzorczym nadzorowania operacji przetwarzania danych osobowych dokonywanych przez sądy w ramach wymiaru sprawiedliwości. Tymczasem wobec prawomocnego zakończenia postępowań w przedmiocie informacji publicznej przed WSA i NSA wnioskowanej przez Panią Kamilę Gasiuk-Pihowicz, trudno mówić o jakiegokolwiek ingerencji w ich tok, skoro postanowienie Prezesa UODO wydane zostało w dniu 29 lipca 2019 r. czyli po ich zakończeniu.

Na koniec wskazać należy, iż NSA w ww. wyroku stwierdził za Rzecznikiem Praw Obywatelskich, że celem wydania przez Prezesa UODO postanowienia z dnia 29 lipca 2019 r. była próba faktycznego zablokowania wykonania orzeczeń sądów administracyjnych umożliwiających udostępnienie informacji publicznej, zawierającej dane osobowe osób popierających zgłoszenie sędziów - kandydatów do KRS. NSA przyjął powyższe stwierdzenie RPO za fakt, bez posiadania jakichkolwiek dowodów potwierdzających wskazane rzekome motywy działania Prezesa UODO i bez przedstawienia jakiegokolwiek argumentacji przemawiającej za słusnością podniesionej przez RPO tezy.

Niemniej jednak, jak wyżej wskazano, Prezes UODO jest związany ww. orzeczeniem.

W związku z powyższym, w tym stanie faktycznym i prawnym Prezes UODO rozstrzygnął, jak w sentencji.

z up. Prezes Urzędu
Ochrony Danych Osobowych
Dyrektor Departamentu Skarg
Paulina Dawidczyk
/-podpisano elektronicznie/

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781) w związku z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm.) stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia jej stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych (adres: Urząd Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa). Wpis od skargi wynosi 200 złotych. Strona ma prawo ubiegać się o prawo pomocy, które

obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy może być przyznane na wniosek strony złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.